

La força del primer canal

estat professor, quan ell no ho va ser. Però són coses que no tenen cap explicació concreta; més aviat, en poden tenir moltes. Som amics des de l'escola, hem treballat sempre junts i sempre ens hem entès a la perfecció.

—*Junt amb Milà, Margarit i Buxadé, vostè està ara treballant en l'anella olímpica, una obra que ha reconegut com la culminació de la seva carrera. Darrerament, hi havia sobre aquest tema una petita polèmica entorn del Palau d'Esports que ha projectat Isozaki, amb una coberta que es deia que era impossible de realitzar.*

—L'anella olímpica és un concurs en el qual tots presenten una solució per al conjunt. Llavors, quan ens donen a nosaltres el treball, decideixen en canvi no fer tots els edificis el mateix arquitecte, de la qual cosa m'alegro moltíssim. A Bofill, se li encarrega l'Escola d'Educació Física, per a Isozaki, el palau dels esports, i a Gregotti, amb mi, l'Estadi Olímpic. En realitat, el meu projecte és l'únic dels que es presenten a concurs que proposa fer els edificis aïllats. Jo em baso en la idea general de Montjuïc, i proposo una solució en què l'esplanada olímpica, definida geomètricament d'una manera molt clara i molt potent, és la veritable obra de l'anella olímpica.

Llavors Isozaki, amb qui ens hem entès molt bé, fa aquest projecte totalment nou. La coberta, que no té res a veure amb l'anterior, estava proposada per una qüestió de rapidesa. Ara, això va tenir unes dificultats de fonaments que han fet que els termes no s'hagin pogut acomplir del tot.

—*¿Quin país representa en aquest moment l'avantguarda en arquitectura?*

—Jo crec que són els Estats Units. Perquè en aquests moments, l'arquitectura, i jo crec que totes les ciències, estan al voltant de les universitats. Els Estats Units, com que tenen més diners, tenen més professorat, i han creat a les universitats americanes un ambient de polèmica arquitectònica que crec que és el més interessant.

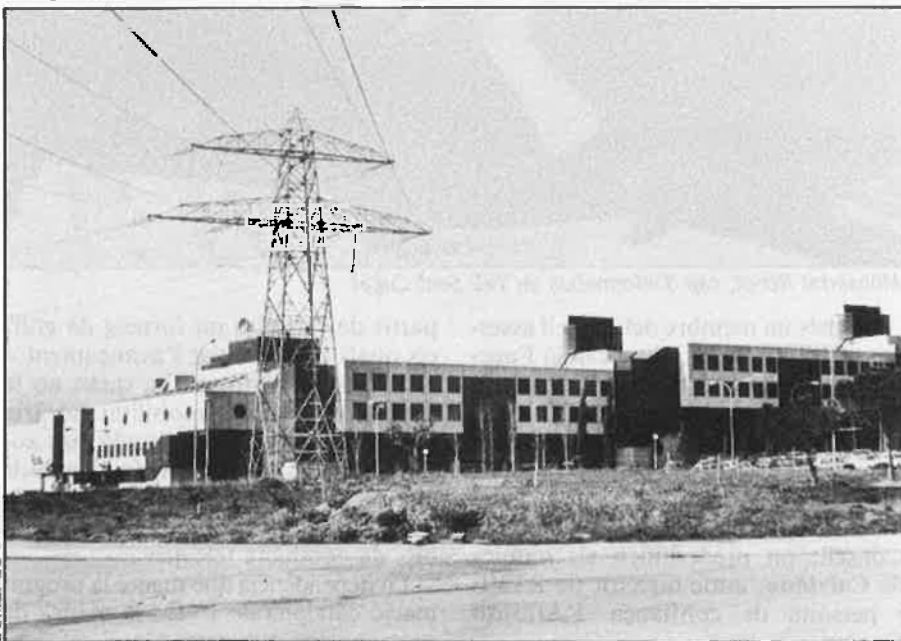
—*En èpoques recents s'han fet veritables desastres tant en arquitectura com en urbanisme. ¿Qui ens defensa de la mala arquitectura?*

—Jo crec que en aquest moment la principal defensa de la mala arquitectura és la democràcia. Potser el que li pot costar és fer les grans obres. Les extraordinàries obres, les han fet les dictadures, si anomenem dictadura Lluís XIV. Però, en canvi, la defensa de les desgràcies, per descomptat, és la democràcia. □

Josep M. Pasqual

Quan fa aproximadament set mesos que el circuit català de TVE —conegut per Sant Cugat— havia forçat un parell d'hores de desconexió diàries del programa estatal de la primera ca-

un telediari en castellà des de Barcelona, la resposta que va donar Martín va ser tota una altra. D'informar des de Barcelona, res de res i, encara més gros, de cara a l'any que ve, la franja de programació que Sant Cugat desconectava de Torrespana passaria a la segona cadena.

Centre del circuit català de TVE a Sant Cugat.

dena, i semblava que la descentralització de l'ens anava en camí de ser una realitat, s'ha produït un fet sorprenent: la dimissió de l'equip directiu de Sant Cugat.

Pere Felis, director del circuit de TVE a Catalunya; **Montserrat Nebot**, cap dels informatius i, **Sergi Schaaf**, cap de programació, van dimitir dels seus càrrecs, dimecres, onze de novembre, en eixir d'una reunió que mantenien a Madrid amb **Jesús Martín**, el director de TVE.

Després de quatre hores de conversa, durant la qual els emissaris catalans van intentar negociar un projecte beneficiós per al centre de Sant Cugat i per a la programació en català, que contemplava fins la possibilitat de fer

Martín va dissenyar clarament un primer canal de TVE únic per a tot l'estat, en castellà, comercial i competitiu, per quan arribin les televisions privades, i una segona cadena on cabrà tot, amb molt d'esport i amb tot el poti-poti que calgui de «programació regional». A canvi, el director de TVE va oferir que Sant Cugat s'encarregués d'un programa concurs que s'emetrà a la primera cadena al final del programa de l'**Hermida**, que serà més llarg i enllaçarà amb el telediari de migdia. Davant la nova situació, **Felis**, **Nebot** i **Schaaf** van presentar la dimissió.

Pilar Miró i la desconexió

Simbòlicament, la desconexió ha-

via començat l'abril d'enguany. Es va produir per iniciativa de la directora general de RTVE, **Pilar Miró**, en contra de l'opinió majoritària del consell d'administració, que havia qualificat el projecte d'inviàble políticament i econòmic.

Ja llavors, **Felis, Nebot i Schaaf** van amenaçar amb la dimissió, que no va arribar a produir-se en veure que **Pilar Miró** donava el pas i complia, malgrat la negativa del Consell, la promesa de la desconnexió de Sant Cugat, formulada amb anterioritat.

Monserrat Nebot, cap d'informatius de TVE Sant Cugat.

Només un membre del consell assessor de RTVE, el socialista català **Eugeni Giralt**, va votar favorablement a la desconnexió que defensava **Pilar Miró**. Des de llavors, les espases s'han mantingut enlaire entre la directora de RTVE, persona de total confiança del ministre de Cultura **Javier Solana**, i el Consell, on predominen els «amics de **Calviño**», antic director de RTVE i persona de confiança d'**Alfonso Guerra**.

En aquesta situació de semiaïllament, **Miró** s'ha sabut rodejar d'un grup de col·laboradors en qui confia plenament i que en determinades ocasions ajuden la directora a prendre decisions ràpides, abans que el consell assessor pugui reaccionar i coartar la capacitat de decisió de la directora general. Entre els professionals en qui confia plenament hi ha **Jesús Martín**.

Balanç de la desconnexió

Si teòricament la desconnexió en la franja de vespre del centre de Sant Cugat de TVE era positiva per a la situació televisiva catalana, ja que en bones hores d'audiència al Principat emetien dues cadenes en català i una en castellà, en la pràctica, el circuit català no

ha pogut disposar en els darrers mesos dels mínims indispensables per poder fer des de Sant Cugat una televisió competitiva.

D'una banda, han fallat els mitjans econòmics. Uns pressupostos baixos han impossibilitat, per exemple, cobrir tots els informatius dels caps de setmana, o tenir un pes específic en els informatius produïts des de Madrid.

També ha fallat l'incompliment horari. Qualsevol prioritat de Torrespina ha ocupat l'espai d'emissió del circuit català, ja fos la retransmissió d'un

que empata amb el de TV3, amb un 18 per cent cadascun.

Al vespre, el telediari del circuit català disminueix a l'índex del 2 per cent, en tant que el telenotícies de TV3 augmenta fins al 25 per cent. Les causes ja han estat ressenyades abans. I potser també compta que l'informatiu nit de Sant Cugat s'emeti a les vuit del vespre, un horari encara massa europeu.

El nou director del circuit català

Quan **Pere Felis, Montserrat Nebot i Sergi Schaaf** van acabar la reunió de Madrid amb **Jesús Martín**, ja van comunicar-li que amb el panorama que els estava dibuixant no estaven disposats a continuar i pensaven dimitir.

Pilar Miró no va assabentar-se de la dimissió fins l'endemà, dijous al matí, i va agafar-li una enfadada de por. Al teletip llegia la dimissió de l'equip de Sant Cugat, quan ella mateixa feia uns mesos que s'havia enfrontat al consell assessor en defensa d'aquest mateix equip.

Com que a **Pilar Miró** no li deu agradar que li marquin gols, ni que segons qui intervingui en les seves decisions, ràpidament va fer cridar **Jesús Martín** per buscar plegats un substitut a **Felis**, el director del circuit català. **Martín** proposa immediatament **Agustí Farré**, un amic personal, i **Pilar Miró** l'accepta com a home de TVE a Catalunya. El mateix matí de dijous **Farré** accedeix a ocupar el càrrec del dimitit **Felis**.

Al cap de dues hores d'assabentar-se de les dimissions, **Miró** ja havia nomenat **Farré**, pel temor que una demora permetés als «guerristes» del consell col·lar-li un altre director per Barcelona que no fos tan proper com **Agustí Farré**. Si més no, **Farré** havia estat subdirector de telediari a TVE quan el director era **Eduardo Sotillos**. Si a aquest fet s'afegeix la unió sentimental **Miró-Sotillos**, tot lliga millor.

Agustí Farré es considera a si mateix un «vell professional de la Casa», referint-se a RTVE, tot i que en realitat ara tenia l'excedència.

A part de la seva col·laboració en els informatius de TVE a Madrid, **Farré** també havia estat coordinador d'informació parlamentària a Ràdio Nacional d'Espanya, cap dels serveis informatius de Radiocadena a Catalunya i, posteriorment, en l'òrbita de l'actual equip de govern de la Generalitat, director general de Mitjans de Comunicació, fins que aquesta direcció va ser suprimida, i director de Catalunya Ràdio. En la mateixa línia, fins al moment del seu nou nomenament exercia d'asses-

Redacció d'informatius a Sant Cugat.

DOMÈNEC UMBERT

sor de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, càrrec al qual alguns periodistes han manifestat que també volen arribar —¡quan siguin grans!

Agustí Farré ha explicat a EL TEMPS que el relleu que s'ha produït en la direcció de Sant Cugat no significa que hi hagi d'haver cap canvi ni tampoc és l'inici d'una nova etapa per a aquest centre de TVE, ja que els objectius marcats des del primer dia per Pilar Miró no han variat.

Sant Cugat xoca amb Torrespaña

La decisió que, a primers del 88, tota la programació del circuit català passi a la segona cadena respon a una idea molt clara de disseny del model televisiu públic de RTVE.

Hi ha la intenció de crear o potenciar un primer canal, i prou, que pugui competir amb les televisions privades. Una de les novetats és, precisament, allargar la programació de matí, fins a l'informatiu de migdia, pràcticament. Per al segon canal quedaria tota la qüestió «regional» i l'esport.

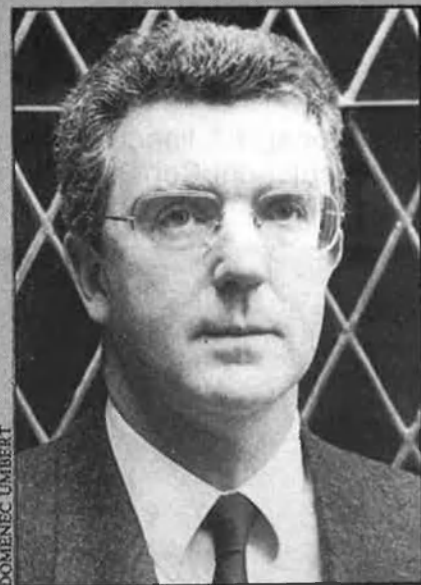
En el cas de Catalunya, perdre les quasi dues hores de primera cadena en català als migdies i passar-les a la segona representarà un retrocés. L'obstacle, però, sembla aquesta vegada insalvable. Catalunya representa un potencial econòmic de primera magnitud, els tècnics en publicitat així ho han dictaminat. Per tant, el mercat català no es deixarà perdre mentre depengui de Madrid.

Les expectatives que fa set mesos ha-

El paper del centre de TVE a Sant Cugat

Jaume Sobrequés

En primer lloc, recordo que els socialistes catalans hem estat els primers partidaris que el circuit català de TVE a Sant Cugat deixés de ser purament subsidiari de l'estatal i anés enfortint el seu desenvolupament autònom. Vàrem contribuir, en aquest sentit, de manera decisiva a fer possible la desconexió que va produir-se mesos enrere. La missió fonamental del centre de TVE a Sant Cugat ha de ser potenciar una programació pròpia en llengua catalana que contribueixi a la normalització lingüística de Catalunya i a enfortir el pluralisme de l'oferta televisiva en català a Catalunya, que pateix avui un monopoli molt preocupant. Cal, en aquest sentit, dotar de personalitat pròpia la desconexió conferint-li la màxima autonomia que li permeti impulsar la seva pròpia programació.

DOMÈNEC UMBERT

D'altra banda, vull manifestar que en els darrers temps hem constatat amb preocupació les permanents ocupacions de l'espai de la desconexió per programes o connexions provinents del centre emissor de Torrespaña, la qual cosa impedeix que la programació catalana assoleixi una personalitat ben definida i creï els hàbits necessaris als telespectadors, única manera de fer una televisió que sigui autènticament competitiva i que tingui una incidència cultural important.

El PSC considerarà negativa qualsevol modificació que impliqui un retrocés tant en les hores d'emissió en llengua catalana des del centre de Sant Cugat com en l'emissió en català eu hores i canals que tenen notable receptivitat per part dels telespectadors de Catalunya.

Cal que Sant Cugat es potenciï també com centre de producció per a tot l'estat, la qual cosa ha de ser compatible amb la desconexió a què feia referència. Per assolir aquests objectius, el centre de Sant Cugat ha de disposar dels mitjans econòmics i humans que avui no té. Perquè la limitació financera que pateix empobreix la seva producció i el condemna a ser un centre que no pot assolir tots aquests objectius.

via originat la desconexió avui per avui han disminuït. Agustí Farré ha manifestat que «Sant Cugat anirà augmentant considerablement les hores d'emissió en llengua catalana i des d'aquest centre de producció es tendirà a una qualitat en la programació que permetrà la competència, no solament amb TV3, sinó també amb el primer programa de TVE». Però també Farré ha dit: «Els horaris d'emissió de Sant Cugat es respectaran en el futur, en la mateixa mesura en què s'han respectat fins ara i no em preocupa gaire que els informatius del vespre es modifiquin, ni que sigui dos o tres dies seguits, sempre que es faci a canvi una transmissió en llengua catalana». I posa com a exemple l'Espanya-Albània que va ser transmès en català i va aplegar més del 50 per cent de l'audiència. Efectiva-

ment, aquella nit els telespectadors catalans no van haver de tenir el cor amb els colors d'Espanya, sinó amb els d'Espanya.

Si, d'altra banda, Sant Cugat no soluciona la manca de recursos econòmics i humans de què ara disposa, i no és capaç de progressar en la participació efectiva en la producció televisiva d'àmbit estatal, en un procés de desconcentració i federalització —tal com ha assenyalat el PSC—, caldrà creure que, ni en la present etapa de Farré, ni en l'anterior de Felis, darrere la pantalla de la desconexió no hi ha un model televisiu català clar, combinat amb una ferma voluntat de superar les traves emanades de Torrespaña. O, potser, simplement, en aquesta ocasió ha tocat a Sant Cugat de xocar amb Madrid. □